

Sygn. akt VIII C 1609/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 26 stycznia 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w VIII Wydziale Cywilnym

w składzie: przewodniczący: SSR Bartek Męcina

protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 stycznia 2018 roku

sprawy z powództwa (...) S.A. w W.

przeciwko E. J.

o zapłatę

zasądza od pozwanego E. J. na rzecz powoda (...) S.A. w W. kwotę 1.072,78 zł. (jeden tysiąc siedemdziesiąt dwa złote siedemdziesiąt osiem groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 3 lutego 2017 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 317 zł. (trzysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 1609/17

UZASADNIENIE

W dniu 3 lutego 2017 roku powód (...) S.A. z siedzibą w W. wytoczył przeciwko pozwanemu E. J. w elektronicznym postępowaniu upominawczym powództwo o zapłatę kwoty 1.072,78 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 3 lutego 2017 roku do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód podniósł, że w dniu 10 listopada 2014 r. zawarł z pozwanym umowę ubezpieczenia o nr (...). Powód powołał się na art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym oraz Polski Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zgodnie z którym w przypadku braku zawiadomienia o wypowiedzeniu umowy, nie później niż na jeden dzień przed upływem okresu 12 miesięcy, uważa się, że została zawarta następna umowa na kolejne 12 miesięcy. Pozwany nie zapłacił składki wynikającej z umowy.

(pозew w elektronicznym postępowaniu upominawczym k. 2-4)

Postanowieniem z dnia 25 kwietnia 2017 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi z uwagi na brak podstaw do wydania nakazu zapłaty.

(postanowienie k. 5)

W pozwie złożonym na urzędowym formularzu powód podtrzymał żądanie pozwu wraz z uzasadnieniem jak w pozwie złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

(pозew k. 8- 9)

W dniu 26 czerwca 2017 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi wydał w przedmiotowej sprawie nakaz zapłaty, którym zasądził od pozwanego na rzecz powoda dochodzoną wierzytelność wraz z kosztami procesu.

(nakaz zapłaty k. 28)

Od powyższego nakazu zapłaty sprzeciw złożył pozwany, zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu pozwany powołał się na treść art. 28 a ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym oraz Polskiej Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, gdyż pozwany w dniu 16 października 2014 r. dokonał wypowiedzenia umowy łączącej go z powodem oraz zawiadomił, że zawarł umowę obowiązkowego ubezpieczenia OC z innym zakładem ubezpieczeniowym. Powyższe oświadczenie pozwany złożył agentowi ubezpieczeniowemu, reprezentującemu powoda.

(sprzeciw od nakazu zapłaty k. 32- 35)

W piśmie z dnia 18 września 2017 roku strona powodowa zaprzeczyła, aby otrzymała oświadczenie pozwanego o wypowiedzeniu umowy ubezpieczenia przesłane za pośrednictwem faxu. Ponadto powód podniósł, że z przedłożonego przez pozwanego potwierdzenia nadania faksu, nie wynika kto był jego adresatem.

(pismo pełn. powoda k. 42 v.)

Na rozprawie w dniu 22 stycznia 2018 roku pełnomocnik powoda oraz pozwany, prawidłowo zawiadomieni o terminie, nie stawili się.

(protokół rozprawy k. 50)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 listopada 2012 r. E. J. zawarł z (...) S.A. z siedzibą w W. umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych- J. (...) o nr rej (...), na okres od 15 listopada 2012 r. do 15 listopada 2013 r.

(polisa k. 11, wniosek o ubezpieczenie k. 12)

E. J. zawarł z (...) S.A. z siedzibą w S. umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych- J. (...) o nr rej (...) na okres od 16 października 2014 r. do 15 października 2015 r.

(polisa k. 36)

Do dnia wyrokowania pozwany nie uregulował zadłużenia dochodzonego przedmiotowym powództwem.

(okoliczność bezsporna)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił jako bezsporny oraz na podstawie dowodów z dokumentów, znajdujących się w aktach sprawy, które nie budziły wątpliwości, co do prawidłowości i rzetelności ich sporządzenia, nie były także kwestionowane przez żadną ze stron procesu.

Na rozprawie w dniu 22 stycznia 2018 roku Sąd pominął dowód z zeznań świadka A. K. ponieważ pozwany nie wskazał prawidłowego adresu zamieszkania świadka.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie znajdują zastosowanie przepisy Księgi pierwszej – części ogólnej Kodeksu cywilnego oraz przepisy Księgi trzeciej dotyczące umowy ubezpieczenia, przepisy ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. 2003, Nr 124, poz. 1152 ze zm.) oraz postanowienia umowy ubezpieczenia zawartej przez strony.

Zgodnie z treścią przepisu art. 805 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Ubezpieczyciel zobowiązany jest potwierdzić zawarcie umowy dokumentem ubezpieczenia (art. 809 § 1 k.c.).

Stosownie zaś do treści przepisu art. 23 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, posiadacz pojazdu mechanicznego jest obowiązany zawrzeć umowę obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem posiadanego przez niego pojazdu. Umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych zawiera się na okres 12 miesięcy (art. 26 ustawy). Przede wszystkim w myśl art. 28. ust 1 powołanej ustawy jeżeli posiadacz pojazdu mechanicznego nie później niż na jeden dzień przed upływem okresu 12 miesięcy, na który umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych została zawarta, nie powiadomi na piśmie zakładu ubezpieczeń o jej wypowiedzeniu, uważa się, że została zawarta następna umowa na kolejne 12 miesięcy, z zastrzeżeniem ust. 2. Powyższy przepis przesądza o zasadzie odpowiedzialności E. J. za zapłatę dochodzonego pozvem roszczenia z tytułu składki, gdyż pozwany nie wykazał, aby skutecznie zawiadomił powoda o wypowiedzeniu umowy ubezpieczenia.

Podkreślić należy, że strona powodowa miała prawo, oprócz żądania należności głównej, żądać za czas opóźnienia odsetek w umówionej wysokości, jako że zgodnie z treścią przepisu art. 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności, przy czym dłużnik jest w opóźnieniu jeżeli nie spełnia świadczenia w określonym terminie. Jeżeli zaś stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe; jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej niż stopa ustawowa, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy (art. 481 § 2 k.c.). Tym samym za podstawę rozstrzygnięcia o odsetkach ustawowych należało przyjąć art. 481 § 1 kc. Dlatego też Sąd zasądził od E. J. na rzecz powoda odsetki ustawowe za opóźnienie od zasądzonej kwoty zgodnie z żądaniem pozwu, czyli od dnia 3 lutego 2017 r. do dnia zapłaty.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw. Powód wygrał proces w całości, a zatem należy mu się od pozwanego zwrot kosztów procesu w pełnej wysokości. Dlatego też Sąd zasądził od E. J. na rzecz powoda kwotę 317 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, na które złożyły się: opłata sądowa od pozwu – 30 zł, koszty zastępstwa procesowego w stawce minimalnej – 270 zł (§ 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji wyroku.